

Avar Judit: A Dal

Néma dalnokok
hova tűnt
tétova ajkatokról
hangzik még ének
fényes bakancsok csattogása
szebb zengzet mint
a természetesen gyöngyöző
színtiszta lélek

Létünkben a sírás
a kacagás
parttalan dalolássá
olvad
mi kedvünk szegi
ez kiemeli
halálig kísér
a dús dal

Az éneklés átvisz
mindenen
vállad veregeti
fejéd felütteti
szárnyra kelve
vonz-taszít
kortalan
személyes hang

Hirtelen rádtalál
megfog és belédszáll
alakít-formáz
hősies ének
jobbít a dalolás
ha dúdolsz
a dal terel
vigyáz téged

Észre se veszed
más ember leszel
lehajolsz hozzám
óvon megkérdezel
hogyan vagy mondd
mi bajod
bátran szólj
zenélni merj

A frissen ébredő
reggeli dallam
egész nap benned
motoszkál halkán
ajkadra röppen
füledben cseng
rabul ejt a lényeg
mi mozgatja éned

És néha porlepte
ódon hangfolyam
bensődbe lopódzva
szétomlik lágyan
tested kitarul
dalolsz menthetetlen
azonnal kell
eszeveszetten

Orfeusz lantját
sarokba vágod
vad tam-tamod
bolondosan járod
harsányan pengsz
éllel szaporázod
feledve léted duhajon
dana-danázol

Győzelmi himnusz
üvöltve ütemez
sodró moraja
árad vagdalkoz
zsibbasztó zajtömeg
csupa pörgés-zörgés
feldob időelőtti
megkapó örvény

Ósdanád értékét
öszönösen őrizd
lehetséges korlátok
közé terelned bár
elragadhat meggondolatlan
felhőtlen ének
sosem bíztatott túl
új nótára készlet

Meglepő illúziód ne hidd
cél nem érhet
kitartó igénnyel kornyikáld
önálló elképzelésed
gyanus ki mosolyog
jókedvű ember tekintete nyílt
nem mertek szemébe nézni
de miért nem

Dalnok dalnak
mézes varázsa
bódítón bűg
fanfárok száza zúg
zsongít ezernyi
zamatot hárfá
égi hang
tisztább vagy

Kegyes dal
fénylő dicséret
add vissza kedvem
hites reményem
vessem le végre
ami talmi
mai-n legyen képes
idillin dallni

Szálljak zengve
lengedezzek
ragadjon magával
légies sanzón múzsák
mennyei balzsama
érleljen éteri szférák
plántált szólama
énekes énekek

Zsendülő zoltár-fuvallat
hagyd el habozó
árva ajkamat
csobogj hűsen
csillogva cserfeszen
mulandó melódia
ne ítéld néma
siratásra

Mert ha kihűl
bennem sem él
sarkall készletet
gyötrőn nem hajt
tör felszínre
lángoló világos ének
mit adhatok egyáltalán
tartalmat szépet

Kodály hazájában hallgatni
derű nélkül ballagni
egymás kezét nem fogni
rúgni-rágni-rombolni
ütésállót hordozni szánalmasan
óbéogatva nyávogni
igazán nagy vétek ha
nem csendül fel ének